

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 72 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var

Tredie Behandling af Forslag til Lov vedrørende Straffebestemmelserne i Lov Nr. 278 af 16. November 1914 m. v.

(Anden Behandling findes i Tidenden Sp. 1548).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Ingen bad om Ordet.

Lovforslaget (se Tillæg C.)
vedtoges enstemmigt med 74 Stemmer.

Formanden: Lovforslaget vil nu blive oversendt til Landstingets Formand.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af første Behandling af Forslag til Lov om Ændringer i og Tillæg til Lov Nr. 397 af 28. December 1916 om kommunale Dyrstidsforanstaltninger (Dyrstidsloven).

Forhandlingen genoptoges.

Wilmann: Anledningen til, at jeg tager Ordet ved denne Lejlighed, er den Skrivelse, som er sendt fra Sogneraadsforeningerne, og som findes som Bilag 4 til det foreliggende Lovforslag. Jeg er selv Sogneraadsmedlem og som saadant Medlem af Sogneraadsforeningerne, og jeg ønsker ikke, at denne Forhandling skal gaa til Ende, uden at jeg faar Lejlighed til at fremsætte nogle Bemærkninger om denne Skrivelse. Jeg skal da sige, at jeg ønsker saa kraftigt, som det er mig muligt, at protestere mod den Opfattelse, som gøres gældende i denne Skrivelse, navnlig i dens 3die Stykke, og som i Gaar blev saa udmærket og udførligt omtalt af det ærede Medlem fra Silkeborg (Jacob Christensen). Men da han er Byraadsmedlem og repræsenterer

Købstadforeningen, der har indtaget et helt andet og efter min Mening rigtig Standpunkt, kunde man maaske slaa paa, at det er som Købstadrepræsentant, at han har sin Anskuelse, men at man ikke kan nære den Anskuelse ude omkring paa Landet: at de Opgaver, som nu i saastor Udstrækning er lagte paa Kommunerne specielt med Hensyn til Dyrstidsforanstaltninger, overlades til alle Kommunerne, saavel Sogne- som Bykommunerne, og at Udgifterne til disse Opgaver skal gaa bort fra Kommunerne og over til Staten. Det protesteres der i Virkeligheden imod i denne Skrivelse, som Sogneraadsforeningerne med det ærede Medlem fra Assens (Klaus Berntsen) som Formand har sendt til Ministeriet.

Jeg vil da benytte Lejligheden til at sige, at det er ingeniunde nogen Købstadanskuelse, at Opgaven bør løses af Staten, og at Staten skal bære Udgifterne i Stedet for Kommunerne, det er en Anskuelse, man lige saa godt kan have, naar man bor paa Landet og er Medlem af Sogneraadet, at det er en fornuftig Ordning, at Staten i højere Grad, end Tilfældet er, paatager sig disse Udgifter. Det er ingeniunde saaledes, som det ærede Medlem fra Assens antydede i Gaar, at det at gaa over til denne Ordning fra den, man nu har, vil være at lægge Udgifterne til disse Opgaver paa Landkommunerne til Fordel for Bykommunerne. Saaledes hænger det ikke sammen, nej, det virkelige Forhold er, at naar man lægger Opgaven i Statens Haand og lader Staten betale de dermed forbundne Udgifter, opnaar man, at de velstillede og de rige kommer til at betale, medens Foranstaltningerne kommer de mindre bemidlede eller — som Lovforslaget gaar ud paa — alle til gode indenfor visse Grænser.

Naar jeg nu staar som Rigsdagsmand og samtidig er Medlem af og Formand for et Sogneraad, saa er jeg ikke den eneste i en Sognekommune, som repræsenterer de Anskuelser, jeg her fremsætter. Der blev ved det sidste Sogneraadvalg i Sognekommunerne afgivet 46,683 Stemmer paa Socialdemokrater, og jeg gaar derfor ud fra, at disse 46,683 er mine og Socialdemokratiets Meningsfæller i Spørgsmaalet om, i hvor stor Udstrækning man skal lægge Udgifterne paa Kommunerne eller paa Staten. Der blev endvidere afgivet 33,173 Stemmer paa Kandidater af det radikale Venstre, og jeg gaar ud fra, at disse Vælgere er enige med den radi-